

Η υπερβολική φορολογία παρατείνει την κρίση

Της Χριστίνας Αλεξοπούλου*

Η Ελλάδα σήμερα, ως γνωστόν, είναι από τις χώρες με το πιο εχθρικό φορολογικό περιβάλλον. Η υψηλή φορολογία, σε συνδυασμό με την έλλειψη ρευστότητας, τις εγγενείς αδυναμίες του τραπεζικού συστήματος και τα εμπόδια που προκαλούν οι κεφαλαιακοί έλεγχοι, δημιουργεί ασφυξία σε επιχειρήσεις και ελεύθερους επαγγελματίες, περιορίζει δραστικά το διαθέσιμο εισόδημα όλων των πολιτών και, εν τέλει, ανατροφοδοτεί έναν φαύλο κύκλο ύφεσης.

Μετά το 2014, με τον εταιρικό φορολογικό συντελεστή να αυξάνεται στο 29%, τον ΦΠΑ να γίνεται πολύ μεγαλύτερος από κάθε γειτονική χώρα και τις εξωφρενικές επιπλέον επιβαρύνσεις που επιβλήθηκαν σε κάθε επαγγελματική δραστηριότητα στην πατρίδα μας, πάνω από τα μισά έσοδα κάθε επιχείρησης αποδίδονται πλέον στην Εφορία, ενώ αν υπολογιστεί και η προκαταβολή φόρου κατά 100%, τελικά εταιρείες και ελεύθεροι επαγγελματίες καταλήγουμε να εργαζόμαστε για το κράτος, χωρίς καν την παρηγοριά ότι οι κόποι μας πιάνουν τόπο σε τομείς κρίσιμους όπως η εθνική άμυνα, η εσωτερική ασφάλεια, το δημογραφικό, το μεταναστευτικό, η παιδεία και η υγεία.

Δουλεύουμε, δηλαδή, οι περισσότεροι, για την κάλυψη ολοένα μεγαλύτερων κρατικών ελλειμμάτων και για την χρηματοδότηση παροχών καθαρά ψηφοθηρικής σκοπιμότητας. Το ότι εσχάτως συζητείται στα σοβαρά η επιστροφή (καλοδεχόμενων, αλλά αδύνατον να βρεθούν τώρα) αναδρομικών ύψους μέχρι και 9 δις Ευρώ, σε μια οικονομία που βρίσκεται στα όρια της κατάρρευσης, αποτελεί κραυγαλέο δείγμα κυβερνητικής ανευθυνότητας. Παρομοίως καταστροφική για την εθνική οικονομία είναι και η γραφειοκρατία. Οι δαιδαλώδεις διατάξεις (και τα «παραθυράκια») της φορολογικής νομοθεσίας, η μεγάλη καθυστέρηση στην απονομή δικαιοσύνης και ο κυκεώνας διαδικασιών που καλείται να αντιμετωπίσει κάθε είδους

επένδυση στη χώρα μας, καθιστούν προφανές το γιατί, αντί να φέρνουμε επενδυτές, διώχνουμε και όσους έχουν απομείνει - με τελευταίο παράδειγμα μια εταιρεία του ευρύτερου δικού μου κλάδου, την τσιμεντοβιομηχανία ΤΙΤΑΝ, που πριν από μερικές ημέρες ανακοίνωσε ότι θα μεταφέρει την έδρα της στις Βρυξέλλες.

Πολλοί επαγγελματικοί φορείς (συμπεριλαμβανομένου του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας, το οποίο υπηρετώ επί σειρά ετών) σταθερά ζητάμε, με τεκμηριωμένες εισηγήσεις, την απλούστευση των γραφειοκρατικών διαδικασιών και την ουσιαστική μείωση των φορολογικών συντελεστών. Ουσιαστικές προτάσεις προς αυτήν την κατεύθυνση είναι η μείωση του βασικού εταιρικού φόρου στο 15%, ο περιορισμός του συντελεστή φορολογίας επιχειρήσεων σε επίπεδο που να μην υπερβαίνει το 35% και η μείωση κατά 50% της προκαταβολής φόρου.

Οι προτάσεις αυτές προφανώς δεν αποσκοπούν στην εξάλειψη της φορολογικής συμμετοχής των επιχειρηματιών και των ελευθέρων επαγγελματιών, αλλά, αντιθέτως, έστω και εν μέρει εφαρμοζόμενες (π.χ. σταδιακά ή με μεγαλύτερους συντελεστές, αλλά όχι στα σημερινά εξοντωτικά επίπεδα) αποβλέπουν στην αποκατάσταση της

κερδοφορίας, τη δημιουργία νέων επενδύσεων και, εν τέλει, τη δραστική αύξηση των κρατικών εσόδων από την άνοδο της οικονομικής δραστηριότητας.

Αν δεν αντιμετωπιστούν σύντομα παθογένειες όπως η υπερφορολόγηση, η γραφειοκρατία και, γενικότερα, ο παρωχημένος κρατισμός που υπηρετεί η κυβέρνηση, οι προοπτικές της οικονομίας και, κατ'επέκτασιν, της χώρας, είναι μάλλον δυσοίωτες. Όπως τόνισε πρόσφατα και ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας Κυριάκος Μητσοτάκης, βρισκόμαστε προ νέου αδιεξόδου, με χαμηλή ανάπτυξη, μεγάλο χρέος και πολύ υψηλά επιτόκια δανεισμού.

Ζώντας μέσα στην αγορά και γνωρίζοντας από πρώτο χέρι, λόγω επαγγελματικών δραστηριοτήτων, τι συμβαίνει στην Αχαΐα, την υπόλοιπη Πελοπόννησο και την Δυτική Ελλάδα, αλλά και παρατηρώντας καθημερινά την οικονομική ειδησεογραφία σε Ελλάδα και Ευρώπη, δεν νομίζω ότι το δίδυμο ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ έχει τις ικανότητες να σπάσει τον φαύλο κύκλο ύφεσης, στον οποίο μας έχει ρίξει από το 2015. Αντιθέτως, όλα δείχνουν ότι η κρίση θα παρατείνεται, έως ότου αναδειχθεί νέα κυβέρνηση.

** Η Χριστίνα Αλεξοπούλου είναι Πολιτικός Μηχανικός και Εργολάβος Δημοσίων Έργων*